

De eettafel bij woon- en leefgemeenschap Good Luck wordt elke woensdagavond gedekt voor alle bewoners en gasten.

'We willen ze laten genieten van de stad!'

Woon- en leefgemeenschap *Good Luck*

Hanna van Dorssen

Aan de Adelaarsweg in Amsterdam Noord, vlakbij de ingang van de IJtunnel, staat een ruim huis met tuin. 'Kijk, van de eerste eigenaar kreeg het de naam *Good Luck*, zegt Roel Kuiper bij een rondleiding. 'Dat hebben we zo gelaten. We proberen hier op een goede en betrokken manier samen te leven.'

In het huis wonen christelijke studenten en werkende jongeren in de leeftijd van 18 tot 30 jaar, zelfstandig, maar ook sa-

men. Ze hebben allemaal een kamer in het pand en komen vaak van buiten de stad. Vanuit de Adelaarsweg zetten zij hun eerste stappen in Amsterdam. Ze huren hun kamer voor een jaar. Daarna wordt gekeken of dit wordt verlengd.

Deze manier van leven neem ik mee

Eigen netwerk

'Meestal blijven bewoners zo'n twee tot drie jaar', zegt Tjitske Kuiper. 'Dan hebben ze een eigen netwerk opgebouwd en vinden zelf hun weg.' Tjitske heeft

samen met haar man Roel Kuiper een stichting opgezet die het pand huurt van de Protestantse Diaconie Amsterdam. Paul van Oosten, directeur van de Diaconie, hoorde van de plannen en was enthousiast. De Diaconie kocht het pand. Zo konden Tjitske en Roel hun droom invulling geven: jonge mensen op weg helpen in de stad waar ze zelf met zoveel plezier hebben gestudeerd.

Buurt

'We willen de bewoners helpen zichzelf te ontdekken als ze naar Amsterdam verhuizen: wie ben je voor het eerst zonder je familie, hoe ontwikkelt zich jouw geloof? We helpen ze ook om verder te kijken dan hun eigen wereld van studie of werk en zich in te zetten voor de buurt. We zijn aangesloten bij

Burennetwerk en doen klusjes als iemand ergens hulp bij nodig heeft. We helpen bij de Voedselbank Noord. Gewoon kleine gebaren, het hoeft niet gelijk iets heel groots te zijn. Je komt iets halen, maar ook iets brengen, zeggen we altijd. We hopen dat ze ons gedachtegoed, onze manier van leven meenemen voor de rest van hun leven.' Dat beaamt een van de bewoners aan de eettafel, die elke woensdagavond wordt gedekt voor alle bewoners en gasten. 'Deze manier van leven neem ik met mij mee', zegt ze. 'Ik vind het ook belangrijk om christen te zijn hier in de buurt. Roel en Tjitske zijn voorbeeldfiguren voor mij.' Na het eten is de wekelijkse Bijbelstudie, steeds voorbereid door een bewoner, iedereen doet het op zijn eigen manier.

Genieten

Tjitske en Roel gaan nog wel even door. 'We hebben ons werk en ons eigen deel van het huis. We zijn zeker geen gastouders die bijhouden of iedereen thuis is.' Tjitske is duo raadslid voor de CU in de gemeenteraad van Amsterdam en werkt als adviseur voor het partijbureau.

Roel werkt aan de Theologische Universiteit van de Gereformeerde kerken vrijgemaakt in Kampen als rector en hoogleraar Christelijke identiteit. 'We willen graag jonge mensen een zetje in de rug geven als ze voor het eerst in de stad komen en hen het gevoel geven ergens bij te horen. En we willen ze natuurlijk laten genieten van de stad!'

goodluckamsterdam.nl

'Elke dag kom ik een bekende tegen'

Nieuwe impuls voor leefgemeenschap Hebron

Janneke Donkerlo

Sinds een jaar wonen Hanneke van Bezooijen, haar man Finn en hun drie kinderen in Hebron, een christelijke woongemeenschap in de Spaarndammerbuurt.

Hanneke: 'In 2017 zagen we een advertentie. In het pand Hebron kwam een appartement vrij. Men zocht daarvoor een ouder echtpaar (veertigers) die als "voortrekkers" leiding wilden geven aan nieuwe plannen en activiteiten binnen de bestaande groep. Er was behoefte aan een nieuw elan, een nieuw pad.

Nu zijn Finn en ik allebei gewend om het voortouw te nemen en voor een groep te staan. En we liepen al een tijdje rond met het idee om in een woongroep te gaan wonen. We zijn vaak verhuisd binnen Amsterdam, maar gingen altijd naar dezelfde kerk: Via Nova in West. Daar voelden we ons thuis, maar we wilden langzamerhand graag wonen, kerk en vrijwilligerswerk op één plek concentreren. Dus hebben we uiteindelijk de knoop doorgehakt en gekozen voor de Hebron-leefgemeenschap.'

Buurtkamer

Hebron is eigendom van de vereniging Hebron, die verbonden is aan de Protestantse Kerk Amsterdam. Het pand is opgetrokken in de fraaie Amsterdamse School-stijl, net als veel andere huizen in de Spaarndammerbuurt. Het complex telt twintig huurappartementen; in een deel daarvan huist de leefgemeenschap Hebron. Deze bestaat uit tien volwassenen en drie kinderen. De woongroepwoningen zijn gedrapeerd rond de 'buurtkamer'. Hanneke: 'Al tientallen jaren werden er diaconale activiteiten ontplooid vanuit het wijkgebouw, in samenwerking met de Noorderkerk. Sinds 2015 is Jurjen de Bruijne buurtdominee in de Spaarndammerbuurt en wordt er volop ingezet op de verdere ontwikkeling van de buurtkerk en de leefgemeenschap.'

Pioniersplek

Hebron is nu een pioniersplek waar de bewoners

Foto: Mariëtte van Doorn

Hanneke van Bezooijen woont in de christelijke woongemeenschap Hebron en is adjunct-directeur van de Protestantse Diaconie Amsterdam.

op een vernieuwende en creatieve wijze het verhaal van Jezus zichtbaar willen maken in en met de buurt. In de huiskamer, de kapel en de zaal annex kerkruimte worden diverse ontmoetingen georganiseerd. Buurtmaaltijden, spelmiddagen, avondgebeden, buurtfeesten en gesprekken over het christelijk geloof in de lokale kroeg. Hanneke: 'De buurtkamer wordt veel gebruikt, ook door mensen die niet op zondag naar de dienst komen, maar wel iets voor anderen willen betekenen. Dat vinden we uiteraard prima, want het gaat ons om de verbinding met en tussen buurtbewoners in de wijk. Kerk-zijn is veel meer dan een dienst op zondag.'

Christelijke leefgemeenschappen

Behalve voortrekker van Hebron is Hanneke adjunct-directeur van de Protestantse Diaconie Amsterdam en als zodanig ook betrokken bij andere leefgemeenschappen in de stad: 'Voorheen verhuurden we woningen aan maatschappelijke organisaties en individuele burgers. Dat is veranderd. Sinds een paar jaar wil de Protestantse Diaconie bij het vrijkomen van woningen nadrukkelijk christelijke leefgemeenschappen met een maatschappelijk doel faciliteren en ondersteunen. Zo wordt een deel van de individuele woningen van het Hugo de Groothof nu verhuurd aan een leefgemeenschap.' (Zie artikel op pagina 3, red.)

Maar ook groepen in bestaande panden of kerken die besluiten om een woongroep op te richten, wil de Diaconie graag met raad en daad terzijde staan. Hanneke: 'Als plek van verbinding zijn christelijke woongemeenschappen belangrijk voor de stad. Bovendien blijft op deze manier woonruimte behouden voor mensen met idealen die zich inzetten voor de stad en de buurt.'

Geloof in de lokale kroeg

Dorp met eigen sfeer

Terug naar Hebron. Wie onder de spoorbrug door in de Spaarndammerbuurt komt, waant zich in een dorp met een heel eigen sfeer. Toch is de buurt de afgelopen jaren sterk veranderd. Er is veel import en er lijkt een tweedeling in de buurt te ontstaan, onder andere omdat er huizen worden gebouwd die onbetaalbaar zijn voor de oorspronkelijke bewoners. Binnen Hebron komen veel verschillende mensen samen. Hanneke: 'Ik was laatst aan het rolschaatsen met mijn dochter, toen ik een mevrouw tegenkwam die tijdens een inspraakavond van het stadsdeel haar mening niet onder stoelen of banken had gestoken. Ik besloot me daardoor niet te laten beïnvloeden en heb gewoon een praatje met haar aangeknoopt. Dat is ook verbinden.'

Bekenden op straat

Wonen in de Spaarndammerbuurt is voor Hanneke echt een verrijking: 'Ik heb in korte tijd veel nieuwe contacten opgedaan. Er gaat hier geen dag voorbij dat ik geen bekende tegenkom op straat. Een hoogtepunt was voor mij de doop met Pasen van vier mensen die allemaal in de straten rond Hebron wonen. Dat was zo'n feest. De hele kerkzaal was versierd alsof er mensen gingen trouwen. De persoonlijke verhalen van de dopelingen waren ook prachtig. Ik ben zo blij dat ik hier deel van uit mag maken.'

hebron.amsterdam

'Perspectief op nieuwe toekomst'

Not For Sale zet slachtoffers van mensenhandel weer in hun kracht

Iris Stekelenburg-van Halem

Toos Heemskerk is directeur van Not For Sale. Bij mensenhandel wordt vaak gedacht aan prostitutie. Maar ook in de schoonmaak en andere branches komt deze vorm van moderne slavernij voor.

Iemand belooft gouden bergen als ze voor deze persoon komen werken. In de praktijk hebben ze direct een torenhoge schuld voor reis- en verblijfkosten, die alleen af te lossen is door te blijven werken.'

Mensenhandel is het uitbuiten van mensen in een kwetsbare positie. De belastingdienst, inspectie en politie rollen om de zoveel tijd dergelijke praktijken op of de slachtoffers stappen zelf naar

de politie. Ze komen dan in de zogeheten B8-regeling terecht en kunnen in een opvangcentrum verblijven. In die periode wil Not For Sale hen uitzicht bieden op een nieuwe toekomst en biedt de mogelijkheid erkende certificaten te behalen in het horecavak op het vlak van hygiëne, productietechnieken en gastheerschap.

Zelfvoorzienend

De brunchrestaurants Dignita in de Hof-tuin en bij het Vondelpark bieden zulke leerwerkplaatsen. De winst die deze sociale ondernemingen maken, stroomt terug naar Not For Sale. Zo is de organisatie zelfvoorzienend en maakt bijna geen gebruik van subsidies. Toos: 'Not For Sale is onderdeel van een wereldwijde organisatie. We willen het concept ook uitrollen naar andere delen van West-Europa. Op dit moment zijn we ook aan het onderzoeken wat we in Oost-Europa kunnen gaan doen, waar de meeste slachtoffers vandaan komen

Foto: Mariëtte van Doorn

Toos Heemskerk is directeur van Not For Sale.

van mensenhandel. We zien echt mooie resultaten. Per jaar beginnen zo'n 40 mensen aan het leerwerktraject. Ze zijn blij met de geboden mogelijkheden en hebben perspectief op een nieuwe toekomst. De meesten weten we ook aan een baan te helpen. In onze restaurants Dignita of bij partners in de regio, zoals cateringbedrijven, andere horeca- of schoonmaakbedrijven.'

Bijna altijd vol

Dignita Hof-tuin is gevestigd in een mooi glazen pand in de Hof-tuin dat sinds twee jaar gehuurd wordt van de Protestantse Diaconie Amsterdam. Toos: 'We hebben eerst uitvoerig marktonderzoek gedaan en daar kwam uit dat de brunch scene in Amsterdam steeds groter wordt. Met deze kennis hebben we een brunchconcept ontwikkeld en het blijkt een succes. Het is er bijna altijd vol.'

wearenotforsale.nl
eatwelldogood.nl

'Uit liefde bij elkaar blijven'

Hodshonhof, een veilige plek voor jongeren in de knel

Janneke Donkerlo

Op Amstelhoven, het terrein van de Protestantse Diaconie Amsterdam in hartje centrum, zijn diverse diaconale organisaties gevestigd. Een daarvan is leefgemeenschap Hodshonhof. Gastvrijheid staat centraal in de groep. In navolging van Romeinen 12, vers 13: Leg u toe op de gastvrijheid en Hebreeën 13 vers 2: Vergeet de herbergzaamheid niet.

Jolien de Goeij woont er nu anderhalf jaar met man en hun twee jonge kinderen. De leefgemeenschap bestond al, maar werd toen nog door Timon geleid. Timon is een organisatie die zorg biedt aan gezinnen, jongeren en jongvolwassenen die om wat voor reden dan ook hulp nodig hebben.

Na tien jaar de woningen aan Timon verhuurd te hebben, wilde de Diaconie dat de woongroep meer deel zou gaan uitmaken van het terrein van de Diaconie. De bewoners werd gevraagd hun passie opnieuw te benoemen. Die ligt nu vooral bij jongeren tussen de 18 en 23 jaar die door huiselijke omstandigheden opvang nodig hebben, zodat ze hun studie kunnen afmaken.

Gastvrijheid staat centraal in leefgemeenschap Hodshonhof.

Meewoners

De vaste bewoners van Hodshonhof hebben elk hun eigen appartement met een eigen voordeur. De kerngroep telt drie gezinnen met kinderen, en twee

alleenstaanden. Er is plek voor vier jongeren. Voorwaarde is dat zij een dagbesteding hebben: school of werk. Als ze tijdelijk niets om handen hebben, kunnen ze bij de Diaconie aan de slag,

bijvoorbeeld bij de Sociale Kruidenier. Timon, met wie de samenwerking goed is, draagt de 'meewoners' voor. Timon denkt verder ook mee en houdt een vinger aan de pols. Binnen de woongroep

heeft iedere meewoner een eigen contactpersoon. De jongeren wonen één tot twee jaar in de groep, met als doel zelfstandig te kunnen gaan functioneren in de maatschappij.

Lief en leed

'We delen lief en leed met elkaar', vertelt Jolien. 'Zo zien de jongeren dat we "echte mensen" zijn. Mij leert het om anderen lief te hebben zoals ze zijn. Omgekeerd leren de jongeren dat je een conflict met elkaar kunt hebben, maar dat dat niet einde verhaal is, dat er dan nog steeds van je gehouden wordt. Het is vaak ook een eyeopener voor hen dat mensen uit liefde bij elkaar blijven.'

Oprechte aandacht voor elkaar

Woongroepavond

Iedere donderdag is er woongroepavond. Alles mag benoemd worden, ook als iemand down is. Jolien: 'Oprechte aandacht voor elkaar, daar gaat het om. Dat komt ook terug in de manier waarop we verjaardagen vieren of afscheid nemen als iemand vertrekt. Dat zijn belangrijke momenten waar we bewust bij stilstaan. Zoiets laat een blijvende positieve indruk achter.'

diaconie.org

'Ik wil niet anders'

Wonen in leefgemeenschap Hugo de Groothof

Iris Stekelenburg-van Halem

Het mooie Hugo de Groothof in de Frederik Hendrikbuurt bestaat uit 50 appartementen. Acht daarvan worden bewoond door een christelijke leefgemeenschap. De Protestantse Diaconie Amsterdam is drie jaar geleden gestart met deze leefgemeenschap. Doel is in en rond de hof diaconaal aanwezig te zijn.

In drie andere woningen wonen ex-gedetineerden die via Exodus werken aan terugkeer in de samenleving. Ook zijn er woningen voor begeleid wonen via Cordaan. De woningen zijn al sinds 1882 in bezit van de Amsterdamse Diaconie. Hier woonden weduwen met hun kinderen. Het heette dan ook lange tijd het Weduwenhof.

Gezamenlijke tuin

Theoloog Alexander Villamil Morea (35) is een van de bewoners van de leefgemeenschap. 'Ik kom uit Colombia en studeerde in Amsterdam. Daar leerde ik mijn huidige vrouw Willemien van Berkum kennen. Zij maakte al deel uit van de leefgemeenschap. Ik kwam er vaak op bezoek, de sfeer beviel me. Ook is het een heerlijke rustige plek midden in de stad, met een prachtige tuin. Uiteindelijk ben ik bij Willemien ingetrokken. Dat gaat in overleg met de leefgemeenschap, die be-

staat uit elf volwassenen en drie kinderen. Want het is wel de bedoeling dat je actief meedoet. Met het dagelijkse ochtendgebed, gezamenlijk eten op woensdag en het avondgebed op woensdag en zondag. De bewoners die geen deel uitmaken van de leefgemeenschap, zien we vooral in de gezamenlijke tuin. Dat is een hele goede plek voor een praatje en verbinding. Eens per maand is er een gezamenlijke maaltijd en we komen wel eens op de koffie bij elkaar.'

Last van sigarenrook

Nieuwe bewoner

Op dit moment wordt een nieuwe medebewoner gezocht. Op de advertentie reageerden 20 mensen. Hiervan zijn er drie uitgenodigd om kennis te komen maken en mee te eten. Tot nu toe wonen alle bewoners van het begin er nog. Op de vraag of er wel eens spanningen zijn, antwoordt Alexander: 'Natuurlijk zijn er wel eens zaken waaraan je je ergert. Gelukkig zijn Nederlanders vrij direct en kan alles uitgepraat worden. Zo had een medebewoner last van mijn sigarenrook. We hebben een plek gezocht waar ik kan roken en zij er geen last van heeft. Ik vind het fijn deel uit te maken van een gemeenschap. Ik zou niet meer anders willen. Hier wil ik wel oud worden met Willemien!'

'Buiten mijn bubbel'

Eltheto leefgemeenschap in de Indische buurt

Janneke Donkerlo

De grote hervormde kerk in de Indische Buurt was voor de oorlog een bloeiende gemeente met talrijke activiteiten. Maar toen door secularisatie de kerk aan de Insulindeweg gesloopt moest worden, namen de overgebleven gelovigen hun toevlucht tot het wijkgebouw Eltheto aan de Javastraat met een kerkzaal op de begane grond. De appartementen erboven werden verhuurd. Ondanks de kleinere ruimte bleven gemeentelieden actief in allerlei activiteiten in en voor de buurt.

Begin deze eeuw begonnen ook steeds meer jongeren zich thuis te voelen in de kerk en dat gaf nieuwe impulsen. De Eltheto-appartementen werden gerenoveerd en de kerkzaal werd een multifunctionele ruimte. Behalve de dienst op zondag kan iedereen ook doordeweeks aanschuiven voor het avondgebed: een half uur stilte, een lied, een gebed. Op donderdagavond wordt de kerk gebruikt voor de Arabische Pionierskerk van de Egyptische dominee Emad Thabet.

Vijftien woningen

Elja den Uijl woont met haar man en vier kinderen in een van de 15 zelfstandige woningen. In totaal telt de leefgemeenschap 20 volwassenen en 16

kinderen. 'Ons bestaan kent drie pijlers', vertelt Elja. 'Het leven delen, God zoeken en dienstbaar zijn aan de buurt. Tijdens de doordeweekse activiteiten is de kerk open. Dan kunnen mensen binnenlopen voor een praatje of om een kaarsje aan te steken. Als de zon schijnt, zitten er vaak mensen buiten op het bankje. Mensen voelen zich welkom bij ons, zonder meteen christelijk te hoeven zijn. Het mooie vind ik dat ik zo ook mensen leer kennen van buiten mijn bubbel.'

Sociale activiteiten

Naast de vieringen worden in het pand veel sociale activiteiten georganiseerd. De ene keer door mensen uit de buurt, de andere keer door leden van de kerk en de leefgemeenschap. Of door de opbouwwerker die werkt in Oost voor de Protestantse Diaconie Amsterdam. Zo is er bijvoorbeeld een spelloop, een buurtthuispreekuur, koffieochtenden, buurtmaaltijden, een rommelmarkt, een handwerkclub en de Bijbelkring op woensdag (Wijze Woensdagen). Ook is er een Money School met lessen in het teken van kinderarmoedebestrijding en de migrantenvrouwengroep van S-IPi, die zich richt op integratie.

Dit zou ik elke avond wel willen

Elja: 'Ik vind het leven hier heel mooi. Geluk zit vaak in de kleine dingen. Zo zat ik laats bij de buurtmaaltijd naast een man die zichtbaar genoot van de levendige sfeer aan tafel. Ik had mijn jongste van 1 jaar op schoot. We hebben gezellig zitten kletsen. Toen hij weer naar huis ging, vertrouwde hij me toe: "Dit zou ik elke avond wel willen."

elthetokerkamsterdam.nl

Wim van 't Veer (60) woont in Landsmeer en is voorzitter van het bestuur van de Protestantse Diaconie Amsterdam.

Hij groeide op in een echt hervormd nest, zoals hij het omschrijft. De kerk is hem altijd blijven inspireren. Als tiener was hij betrokken bij kerkelijk jongerenwerk. Hij deed belijdenis en zijn eerste baan was als jeugdwerkbegeleider bij de Hervormde Jeugdgraad in Voorburg. Het geloof interesseerde hem en hij ging MO-theologie studeren. Niet zozeer om les te kunnen geven op het middelbaar onderwijs, maar om er dieper in te duiken.

'Als hervormde jongen ging ik naar de Katholieke Theologische Faculteit Tilburg. We kregen veel filosofie, ethiek, moraal. Het was de tijd van de bevrijdingstheologie, de feministische theologie. Ondertussen werd ik diaconaal consulent bij een katholieke welzijnsinstelling in Rotterdam. We werkten daar toen heel oecumenisch in kerk en buurt. We hadden inloophuizen, deden aan verslavingszorg, opbouwwerk. Het was de tijd van de grote vredesdemonstraties, het conciliair proces. Ik werd vaak als pater aangesproken. Later kwam ik in Leiden terecht in de maatschappelijke opvang. Nu werk ik als bestuurder in de ouderenzorg. Eigenlijk heeft mijn hele loopbaan zich afgespeeld rond zorg. Zorg voor de samenleving en nu zorg voor die specifieke groep van ouderen. Misschien heb ik dat wel geërfd van mijn ouders, zij zaten allebei in de verpleging. Voor mij is kerk vooral gelijk aan doen. Ik ben een regelneef en ik bestuur graag. Maar het moet wel ergens over gaan, het begint met het woord van God. Ik laat me inspireren door Jezus die zegt: "Alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij gedaan." (Matteüs 25:40.) De Diaconie, met alle bijzondere projecten waar ik steeds weer door wordt verrast, heeft de *back up* nodig van de kerk. Zij zijn de uiteindelijke opdrachtgever en de Diaconie laat zien waar de kerk voor staat.'

Hanna van Dorssen

HART & ZIEL

Gastvrije plekken in de stad

Over het werk van de Protestantse Diaconie Amsterdam

Paul van Oosten

In het diaconaat gaat het om mensen. Om het zien van mensen, veelkleurig en verscheiden. Echt zien is meer dan kijken. Zien wordt zelfs verwondering, als je ziet dat iedereen bijzonder is.

Dat 'bijzondere' ervaar je pas goed als er daadwerkelijk ontmoeting plaatsvindt. De Protestantse Diaconie Amsterdam creëert gastvrije plekken in de stad om zulke ontmoetingen mogelijk te maken. Deze plekken kenmerken zich door openheid; we kunnen immers allemaal van elkaar leren. Zo

vind je opnieuw verwondering. Voor open, onbevooroordeelde ontmoetingen heb je durf nodig. Je moet durven om onverwachte wegen in te slaan, zonder precies te weten waar je uitkomt. Daarvoor is het nodig om dingen los te laten, ook dingen die je dierbaar zijn, traditie, of 'zo deden we het altijd hier'. Niemand gaat op weg zonder hoop ergens aan te komen. Niemand zaait zonder verwachting dat er iets gaat groeien. Het begint bij het geloof dat het anders kan.

Datgene wat ons verbindt, is het verlangen naar een betere wereld. Voor nu en later, voor onszelf en voor onze kinderen. Onderweg naar de toekomst vertellen we elkaar verhalen. Levensverhalen zijn de brandstof voor onderweg. De verhalen en de ervaringen die we delen, zetten ons aan om daadwerkelijk de handen uit de mouwen

te steken. Woord en daad gaan samen. De principes waarmee de Amsterdamse Diaconie werkt, zijn: niets begint zonder iemand, eigenaarschap, leiderschap. Niets is voor niets, wederkerigheid is een belangrijke waarde. Ook de vraag naar *social return*: hoe effectief is dat wat we doen? Niets staat op zichzelf, we zoeken verbinding en creëren draagvlak. Niets is voor altijd: initiëren, ontwikkelen, loslaten.

Wie is mijn naaste?

We stellen onszelf en anderen drie vragen:

1. Wie is mijn naaste? Het gaat bij deze vraag om de maatschappelijke beeldvorming rond kwetsbare groepen, zoals daklozen, vluchtelingen, mensen in armoede en eenzamen.
2. Wie is mijn bondgenoot? Hierbij gaat het om de zoektocht naar een inclusieve samenleving en

hoe we mensen en groepen met elkaar kunnen verbinden; gemeenschapsvorming.

3. Wie is mijn partner? Welke mensen willen meebouwen? Hoe kunnen we sociaal ondernemerschap ondersteunen en stimuleren?

De middelen die de Diaconie inzet, zijn: ons materiele erfgoed (geld, ruimten, gebouwen), ons immateriële erfgoed (diaconale spiritualiteit, christelijk sociaal denken) en ons netwerk van Amsterdammers die zich willen inzetten voor een betere wereld.

Dit werk doen wij met bekwame, integere mensen die geïnspireerd zijn door het Bijbelse verhaal van geloof, hoop en liefde.

Paul van Oosten is directeur van de Protestantse Diaconie Amsterdam

Colofon

De Protestantse Diaconie Amsterdam zet zich al eeuwenlang in voor een rechtvaardige en barmhartige samenleving. Vanuit compassie en openheid ondersteunen we dak- en thuislozen, vluchtelingen, mensen die eenzaam zijn of in armoede leven. Dit doet de Diaconie samen met vele Amsterdammers die omzien naar elkaar en laten zien dat je er niet alleen voor staat!

diaconie.org
info@diaconie.org
06 30 10 84 78

Projecten van de Diaconie:

- Wereldhuis, een veilige plek voor ongedocumenteerden. wereldhuis.org
- De Sociale Kruidenier, een winkel en ontmoetingsplek voor Amsterdammers in armoede. socialekruidenier.nl
- Straatpastoraat, organiseert momenten van menselijk contact, bezinning en gesprek voor daklozen. facebook.com/Straatpastoraat
- Wijkopbouwwerk, opbouwwerkers die de kerken helpen om invulling te geven aan hun diaconale opdracht. diaconie.org/projecten/wijkdiaconie

**protestantse
diaconie**
Je staat er niet alleen voor!